

ఇంకా ఏముంటుంది?

అరుణరాగం : ఒక అనుభూతి

ఆర్. యస్. మూర్తి

అతడు చేసిన అపరాధం ఏమంటే "అరుణ గ్రంథాల" అమ్మబడే దుకాణం దగ్గర ఇటూ అటూ పచారుచేస్తూ కనిపించడమే. బహుశా అతణ్ణి ఆ దుకాణందగ్గర "చాలజాగ్రత్తగా కాపలాకాసి కనిపెట్టడానికి" నియమితుడైన ఏ పోలీసో చూచిఉంటాడు. ఆ పోలీసు ఈవార్త వెంటనే "తహసీల్ దార్ హెడ్ క్వార్టరుకు" చేరజేశాడు. అక్కడనుంచి జిల్లా హెడ్ క్వార్టరుకు తెలిపోనులో చెప్పితే ఆయన "కమిషనర్ హెడ్ క్వార్టరులో" తెలిపోనులో మాట్లాడాడు. కమిషనర్ హెడ్ క్వార్టరు వెంటనే "అపరాధి" (?) అండర్ గ్రాండులోకి పోకుండానే అరెస్టు చేయవలసిందిగా చుకుం జారీచేశాడు.

మర్నాడతడు (అపరాధి ?) ఆఫీసుకు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఉండగా 50 మంది సాయుధ రక్షకభటులలో సలిన్స్ పెక్టరువచ్చి ఇల్లు ముట్టడించాడు. ఇంటిచుట్టూ మంచి బందోబస్తుగా "పహారా" ఏర్పాటుచేసి 10 మంది సాయుధ పోలీసులను వెంటబెట్టుకొని "స్వీట్లో" చేతపట్టుకొని మెల్లమెల్లగా అడుగులు తేసుకొంటూ ఇనస్పెక్టరు అపరాధి(?) ఉన్నచోటుకివచ్చాడు. వచ్చి అరెస్టుకు సిద్ధంగా ఉండవలసిందని అతణ్ణి కోరాడు.

"అరెస్టా?" అతడు కంగారుగా అన్నాడు. "కాని... కాని నేను చేసిన అపరాధం?" "అది మీకెలా చెప్పగలం?" అని ఇనస్పెక్టరు నసిగి మళ్ళి కొంచెంసేపుండి అధికారస్వరంలో "కొంచెం మీకోటు విప్పండి" అని అంటూ పైజేబులోంచి ఫాంబెన్ పేన్ పైకి లాగాడు. పెన్ను చాలాసేపు ఇటూ అటూ తిప్పి చాలా జాగ్రత్తగా పరీక్షచేసి చూసి "నిబ్బు" వైపు

చూస్తూ "దీని "నిబ్బు" అవసరమైనదానికంటే ఎక్కువ విలువైంది.లా కనిపిస్తోంది. దీని కారణమేమిటో చెప్పండి" అన్నాడు.

"వ్రాయడానికి చాలా బాగుంటుందని" అపరాధి జవాబిచ్చాడు.

ఇనస్పెక్టరు పెన్నులో కొగతం మీద రాస్తూ "పెన్నులోకి "ఎర్రసిరా" ఎందుకుపయోగిస్తున్నారు?" ప్రశ్నించాడు.

"నాకు "ఎర్ర" సిరా అంటే స్త్రీతి."

"హుం. ఇంకా మీరు ఏంఅపరాధం చేశానని అడుగుతారు కదూ?" అంటూ ఇనస్పెక్టరు సంజ్ఞాపూర్వకంగా పోలీసులకేసి చూస్తూ నవ్వాడు.

ఇనస్పెక్టరు కోటుజేబులోంచి చిన్నపొట్లం లాగిచూస్తే అందులో ఒక వనిత ఫోటో కనిపించింది. "ఈ ఫోటో ఎవరిది?" ఇనస్పెక్టరు గంభీరంగా అడిగాడు.

"ఒక స్త్రీది."
 "ఆమె పేరు?"
 "ఆమెపేరా? నాకేం తెలుసు?"
 "కాని ఆమె ఎవరు?"
 "ఏమో! ఆలిష్ యువకుడై యున్న పుత్రకథ."

"ఆలిష్! ఆలిష్ ఎవరు?"
 "ఒక కవి."
 "ఆయన ఎడ్రెస్ చెప్పండి" అని ఇనస్పెక్టరు నోటుబుక్కు తీశాడు.

"వ్రాసుకోండి. ఆలిష్, లఖ్ నవీ స్వర్ణపుర పోస్టు."

"స్వర్ణపురా? బెంగాల్ లోది కాదూ?"
 "కాదు"

"అయితే ఏ రాష్ట్రం లోది?"

“అట్రాన్ లో వెతకండి సార్.”
 ఇనస్పెక్టరు జేబులోంచి సిగరెట్టు ముక్క
 పైకిలాగి ప్రవేశ్యనందున పెట్టుకొని పరిశీలిస్తూ
 “ఇందులో మీరు పొగాకు ఉపయోగిస్తారా?”

“కాదు”
 “ఏమి ఉపయోగిస్తారు?”
 “తుపాకిమందు”

“మీరు సిగరెట్టులో తుపాకిమందు పయో
 గిస్తారా?”

“అవునండీ”
 “కారణం?”

“నోటి దుర్వాసన పోవడానికి”
 ఇనస్పెక్టరు కొంచెం తపితుడై మూడవ
 జేబు వెతకసాగాడు. జేబుగడియారం అందు
 లోంచి తీసి ఒక పోలీసుకేసి తీరిగి “ఈ గడి
 యారం బ్రద్దలుకొట్టి పరీక్షించు” అని ఆజ్ఞా
 పించాడు.

ఇనస్పెక్టరు హుతుంచూస్తే అతనికి కొంచెం
 చిరాకు వేసింది. “గడియారం బ్రద్దలుకొట్టడం
 ఎందుకుసార్!” అడిగాడు ధైర్యంచేసి.

“గడియారంలో ఏదైనా దాచారేమో
 చూడడానికి”

“గడియారంలో ఏం దాస్తారుసార్” అమా
 యకంగా అడిగాడు అపరాధి.

“వెయ్యివస్తువులు దాచవచ్చు. ఉదాహర
 ణకు కౌగితపు ముక్కలు, రహస్యపత్రాలు.”

“వెల్లెస్ యంత్రంకూడా దాచవచ్చు” అని
 ఒకపోలీసు తన “తెలివి” అధికారిదగ్గర ప్రద
 ర్శించాడు. గడియారం బ్రద్దలుకొట్టారు కాని
 ఏమీ దొరకలేదు. “సరే! ఇక ఇల్లు వెదకాలి”
 అంటూ ఇనస్పెక్టరు సహచరులతో ఒక గదిలో
 ప్రవేశించాడు. “అందులో ఏ ముంది?” ఒక
 డబ్బాకేసి చేయి వేలుపెట్టి చూపుతూ అడి
 గాడు.

“కిరసనాయిలు”

డబ్బామీదకుపంగి వాసనమాస్తూ ఇనస్పె
 క్టరు “ఇదేదో ద్రావకం వాసన వేస్తోందే”

“అది మీ ముక్కులోని దోషం”

“ఈ ఇనుపముక్కలిక్కడెందుకున్నాయి?”

ఆంధ్ర బ్యాంక్ లిమిటెడ్

(స్థాపితము : 1923)

హెడ్ క్వార్టర్లు : మచిలీపట్టణము

జారీచేయబడిన మూలధము, }
 రిజర్వు కలిపి మొత్తం } రూ. 34,00,000

అమలులోనున్న వ్యాపారము మొత్తం
 రూ. 6,00,00,000 లకు మించినది.

చైర్మన్ :

శ్రీ ఎస్. ఆర్. వై. శివరామ ప్రసాద్
 బహదూర్ గారు,

చల్లపల్లి రాజాసాహెబ్.

డైర్యూటీ చైర్మన్ :

శ్రీ కె. సుబ్బారావు నాయుడుగారు,
 మచిలీపట్నం.

మద్రాసు బ్రాంచి : 378, ఎస్ ప్లనేడు.

త్యాగరాయనగర్ ఆఫీసు :

81/82 పాండి బజారు, త్యాగరాయనగర్.

మైలాపూరు ఆఫీసు : 49, కచేరీ రోడ్డు,

మైలాపూరు.

కోస్తా ఆంధ్ర జిల్లా అన్ని టిలోనూ బ్రాంచీలు,
 సబ్ ఆఫీసులూ ఉన్నాయి.

అన్ని రకముల డిపాజిట్లు ఆకర్షణీయమైన
 వడ్డీరేట్లకు తీసుకొనబడతాయి.

వివరములు బ్యాంకు యొక్క ఏ ఆఫీసులో
 వైసమ తెలిసికొనవచ్చును.

మేనేజింగ్ డైరెక్టరు :

తాడేర్ల శ్రీరాములు

జనరల్ మానేజరు :

జ. రామచంద్రమూర్తి

ఎం. ఏ., సి. ఏ. ఐ. ఐ. ఐ.

“తాళం బద్దలు కొట్టాం. ఇవి దాని ముక్కలు సార్”

“ఎవర తాళం బద్దలు కొట్టారు?”

“మాడే”

“ఎందుకు బద్దలు కొట్టారు?”

“తాళం చెవి అందులో చిక్కుకుని తాలేదు”

“ఈ బీరువాలోవి ఏమిటి?”

“పుస్తకాలు”

ఇనస్పెక్టరు పుస్తకాలపేర్లు త్వరత్వరగా చూస్తూ హటాత్తుగా ఒక పుస్తకం పైకితీసి:

“ఈ పుస్తకంలో ఏమి వ్రాసారు?” అడిగాడు.

“చదవండి”

“నా కింగ్ ఘోష ఎక్కువగా రాదు”

“అయితే పుస్తకం అక్కడ పెట్టండి.”

“అలాకాదు. బైండుమీద వ్రాసిన ఈ రెండు పంక్తులూ కొంచెం చదివి వినిపించండి.

“ఏ దేశంలో వాక్స్వతంత్ర్యం, పత్రికా స్వాతంత్ర్యం అరికట్టబడుతే ఆ దేశం సభ్యత గల దేశంమనిపించుకోవడానికి తగదు” అని చదివాడు ఆపరాధి.

“ఆ వాక్యాలు ప్రమాదకరాలు.”

“ఇవి నెహ్రూజీవి.”

“అయితే సరే, ఇందులో ఏముంది?” మంచంమీద పడివున్న ఏకల బుట్టకేసి చూస్తూ అడిగాడు ఇనస్పెక్టరు.

“అందులోవి ఏమిట సార్!”

“అదిసరే! ఇంకా ఏముందని నా అభిప్రాయం.”

“గాలి.”

“నేను దుప్పట్లు అవీ తీసి చూడగోరుతున్నాను.”

“కలిగే లాభం?”

“ప్రమాదకరమైన వస్తువులన్నవేమోనని.” దుప్పట్లూ అన్నీ తీసి చూడగా పరుపుక్రింద చచ్చిపడిఉన్న చిక్కు పురుగుమాత్రంకనిపించింది.

“ఈ పెట్టెలలో ఏమున్నాయి?”

“బాంబులు, పిస్తోలు.”

“వేళాళాళం కాదు. సరిగా చెప్పండి.

“ఇటికీలా, రాళ్ళూ ఉన్నాయి.”

“మీరు మళ్ళీ వేళాళాళం చేస్తున్నారు.

సరిగా చెప్పండి.”

“ఏముంటాయని మీ రభిప్రాయ పడుతున్నారు?”

“బట్టలు.”

“అయితే ఇంక అడగడం ఎందుకూ.”

“అది నా కర్తవ్యం.”

పెట్టెలన్ని పూర్తిగా తెరిచి ప్రతి బట్టా ఇటూఅటూ తిప్పి పరీక్షించారు. పెట్టెలు తిరగేసి బోర్లించి మాస్తే అవి నిజంగా పెట్టెలేనని నిర్ధారణ అయింది.

“ఈ బింజెలో ఏమున్నాయి?”

“తేళ్ళూ, పాములూ!”

ఈ డ్రాయర్లో ఏమున్నాయి?”

“భూకంపాలూ, గాఢివానలూను.”

“ఈ రేడియోలో ఏమున్నాయి?”

“నిట్టూర్పులూ, హాహాకొరాలూను.”

ఈరీతిగా పరిశోధనా కార్యక్రమం 3

గంటలు పట్టింది. కెమికల్ ఎగ్జామినర్ దగ్గరకు

పంపడానికి పరిశోధనచేసిన వస్తువుల “లిస్టు”

ఒకటి తయారుచేశారు. ఆ లిస్టులో ముఖ్య

మైనవి, కిరసనాయిలు డబ్బా, ఇనుపముక్కలు,

పొగాకు, ఫౌన్ టెన్ కలం.

లిస్టు తయారుచేశాక “ఇన్ స్పెక్టరు” “పబ్లిక్

సెప్టియాల్స్ ఫలానా సెక్షన్ క్రింద మిమ్ముల

నరెస్టు చేస్తున్నాను. అని అన్నాడు...

ఆరు నెలలు కైలు లో శిక్ష అనుభవించి

విడుదలయినాక అరెస్టు (తనను) చేసిన కారణం

ఒక “అరుణ గ్రంథాలు” విక్రయింపబడే

దుకాణం ఎదుట పచార్లు చేస్తూ ఉండగా

కనిపించడమే అని తెలిసింది ఆ ఆపరాధికి.

